

The Period of the Pairs
Source Sheet by Elli Fischer

משנה אבות א' ב' ג'

(ב) שמעון הצדיק הנה משיגרי כנסת הגדולה. הוא הנה אומר, על שלשה דברים העולם עומד, על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים:
(ג) אנטיגנוס איש סוכו קבל משימון הצדיק. הוא הנה אומר, אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס, אלא הוו כעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס, ויהי מורא שמים עליכם:

Pirkei Avot 1:2-3

(2) Shimon the Righteous was from the remnants of the Great Assembly. He would say, "On three things the world stands: on the Torah, on the service and on acts of lovingkindness."

(3) Antigonus, man of Sokho, received from Shimon the Righteous. He would say, "Do not be as servants who are serving the master in order to receive a reward, rather be as servants who are serving the master not in order to receive a reward; and may the fear of Heaven be upon you."

אבות דרבי נתן ה' ב'

(ב) אנטיגנוס איש סוכו היו לו שני תלמידים שהיו שונים בדבריו והיו שונים לתלמידים ותלמידיהם עמדו ודקדקו אחריהן ואמרו מה ראו אבותינו לומר [דבר זה] אפשר שיעשה פועל מלאכה כל היום ולא יטול שכרו ערבית אלא אילו היו יודעין אבותינו שיש עולם [אחר] ויש תחיית המתים לא היו אומרים כך. עמדו ופירשו מן התורה ונפרצו מהם שתי פרצות צדוקין וביתוסין צדוקים על שום צדוק ביתוסין על שום ביתוס. והיו משתמשים בכלי כסף וכלי זהב כל ימיהם שלא היתה דעתן גסה עליהם אלא צדוקים אומרים מסורת הוא ביד פרושים שהן מצערין עצמן בעוה"ז ובעוה"ב אין להם כלום:

משנה חגיגה ב' ב'

(ב) יוסי בן יועזר אומר שלא לסמוך, יוסי בן יוחנן אומר לסמוך. יהושע בן פרחיה אומר שלא לסמוך, גמאי הארכלי אומר לסמוך. יהודה בן טבאי אומר שלא לסמוך, שמעון בן שטח אומר לסמוך. שמעון אומר לסמוך. אבטליון אומר שלא לסמוך. הלל ומנחם לא נחלקו. יצא מנחם, נכנס שמאי. שמאי אומר שלא לסמוך, הלל אומר לסמוך. הראשונים היו נשיאים, ושניים להם אב בית דין:

Mishnah Chagigah 2:2

(2) Yose ben Yoezer says not to lean hands [on the Chagigah sacrifice]; Yose ben Yohanan says to lean hands. Yehoshua ben Perahia says not to lean hands; Nitai the Arbelite says to lean hands. Yehuda ben Tavai says not to lean hands; Shimon ben Shetach says to lean hands. Shemaya says to lean hands; Avtaliyon says not to lean hands. Hillel and Menahem did not disagree. Menahem left and Shammai entered. Shammai says not to lean hands; Hillel says to lean hands. The first [of each pair] was the *nasi* [head of the Sanhedrin] and the second [of each pair] was the *av beit din* [vice-head of the Sanhedrin].

תוספתא סנהדרין ז' א'

(א) א"ר יוסי בראשונה לא היה מחלוקת בישראל ב"ד של שבעים וא' שהיו בלשכת הגזית ושאר בתי דין של עשרים ושלשה היו בעיירות של ישראל ושני בתי דין של ג' היו בירושלים אחד בהר הבית ואחד בחיל נצרך אחד מהן הלכה הולך אצל ב"ד שבעירו אין ב"ד בעירו הולך לב"ד הסמוך לעירו אם שמעו אמרו להם ואם לאו הוא והמופלא שבהן באין לב"ד שבהר הבית אם שמעו אמרו להם ואם לאו הוא והמופלא שבהן באין לבית דין שבחיל אם שמעו אמרו להם ואם לאו ואלו באין לבית דין הגדול שבלשכת הגזית אע"פ שהוא שבעים ואחד אין פחות מעשרים ושלשה נצרך אחד מהן לצאת רואה אם יש שם עשרים ושלשה יוצא ואם לאו אינו יוצא עד שיהיו שם עשרים ושלשה ושם היו יושבין מתמיד של שחר ועד תמיד של בין הערבים בשבתות וימים טובים לא היו נכנסין אלא לבית המדרש שבהר הבית נשאלה שאלה אם שמעו אמרו להם אם לאו עומדין למנין אם רבו מטמאין טימאו רבי מטהרין טיהרו ומשם הלכה רווחת בישראל משרבו תלמידי שמאי והלל שלא שימשו כל צרכן הרבו מחלוקות בישראל ונעשו שתי תורות...

שבת י"ד ב'

דתניא יוסי בן יועזר איש צרידה ויוסי בן יוחנן איש ירושלים גזרו טומאה על ארץ העמים ועל כלי זכוכית שמעון בן שטח תיקן כתובה לאשה וגזר טומאה על כלי מתכות

Shabbat 14b

As it was taught in a *baraita*: Yosei ben Yo'ezer of Tzereida and Yosei ben Yoḥanan of Jerusalem decreed impurity on the land of the nations, that the land outside Eretz Yisrael transmits impurity; and they decreed impurity on glass vessels, even though glass is not listed in the Torah among the vessels that can become impure. Shimon ben Shataḥ instituted the formula of a woman's marriage contract and also decreed special impurity on metal vessels.

משנה עדיות ח:ד'

(ד) העיד רבי יוסי בן יועזר, איש צרידה, על איל קמץא, דבן. ועל משקה בית מטבחה, דאינון דבן. ודיקרב במיתא, מסתאב. וקרו ליה, יוסי שרשא:

Mishnah Eduyot 8:4

(4) Rabbi Yosi the son of Yoezer, leader of Tzereda, testified about the ayil-locust: that it is pure. And about liquid in the slaughterhouse [of the Temple]: that it is pure. And about one who touches a dead body: he is impure. And they used to call him "Yosi the Permitter."

בראשית רבה ס"ה:כ"ב

ויקום איש צרורות הנה בן אחותו של רבי יוסי בן יועזר איש צרידה, ונהנה רבי סוסיא בשבתא אזל קומי שרייתא למצטבלא, אמר ליה חמי סוסיא דארקבי מרי נחמי סוסיא דארקבך מרד. אמר לו אם כך למקעיסיו קל נחמר לעושי רצונו, אמר לו עשה אדם רצונו יומר ממך, אמר לו ואם כך לעושי רצונו קל נחמר למקעיסיו. נכנס בו הדבר פארס של עכנא, הלך וקנס בעצמו ארבע מיתות בית דין, סקילה, שרפה, הרג וסנק, מה עשה, הביא קורה נעצה בארץ וקשר בה נימא ושרף העצים והקיפו גדר של אבנים, ועשה מדורה לפניה ונעץ את הסרב באמצע והצית האור פחת העצים מפסת האבנים, ונתלה בקורה ונתחנק, קדמתו האש, נפסקה הנימה, נפל לאש, קדמתו סרב ונפל עליו גדר ונשרף. נתנמנם יוסי בן יועזר איש צרידה וראה משתו פרסה באויר, אמר בשעה קלה קדמני זה לגן עדן.

סוטה מ"ז א

תנו רבנן לעולם תהא שמאל דוחה וימין מקרבת לא כאלישע שדחפו לגחזי בשתי ידיו ולא כיהושע בן פרחיה שדחפו [להנוצרי] (לאחד מתלמידיו) בשתי ידיו...יהושע בן פרחיה מאי היא כדהוה קא קטיל ינאי מלכא לרבנן שמעון בן שטח אטמינהו אחתיה ר' יהושע בן פרחיה אזל ערק לאלכסנדריא של מצרים כי הוה שלמא שלח ליה שמעון בן שטח מני ירושלים עיר הקודש לך אלכסנדריא של מצרים אחותי בעלי שרוי בתוך ואני יושבת שוממה אמר ש"מ הוה ליה שלמא כי אתא אקלע לההוא אושפיזא קם קמייהו ביקרא שפיר עבדי ליה יקרא טובא יתיב וקא משתבח כמה נאה אכסניא זו א"ל (אחד מתלמידיו) רבי עיניה טרוטות א"ל רשע בכך אתה עוסק אפיק ארבע מאה שפורי ושמתייה כל יומא אתא לקמיה ולא קבליה יומא חד הוה קרי קרית שמע אתא לקמיה הוה בדעתיה לקבוליה אחוי ליה בידיה סבר מדחא דחי ליה אזל זקף לבינתא פלחא אמר ליה חזור בכך א"ל כך מקובלני ממך כל החוטא ומחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה דאמר מר [יש"ו] כישף והסית והדיח והחטיא את ישראל

Sotah 47a

The Sages taught: It should always be the left, weaker, hand that pushes another away and the right, stronger, hand that draws him near. In other words, even when a student is rebuffed, he should be given the opportunity to return. This is **not** like Elisha, who pushed Gehazi away with both hands, and not like Yehoshua ben Peraḥya, who pushed Jesus the Nazarene, one of his students, away with both hands...The Gemara returns to the incident in which Yehoshua ben Peraḥya turned away Jesus the Nazarene: **What is this incident? When King Yannai was killing the Sages, Shimon ben Shataḥ was hidden by his sister, Yannai's wife, while Rabbi Yehoshua ben Peraḥya went and fled to Alexandria of Egypt. When peace was made between Yannai and the Sages, Shimon ben Shataḥ sent him the following letter: From myself, Jerusalem the holy city, to you, Alexandria of Egypt. My sister, my husband dwells within you, and I am sitting desolate. Rabbi Yehoshua ben Peraḥya said: I can learn from it that there is peace, and I can return. When he came back to Eretz Yisrael, Rabbi Yehoshua arrived at a certain inn. The innkeeper stood before him, honoring him**

considerably, and overall they accorded him great honor. Rabbi Yehoshua ben Peraḥya then sat and was praising them by saying: **How beautiful is this inn. Jesus the Nazarene**, one of his students, **said to him: My teacher**, but the eyes of the innkeeper's wife are narrow [*terutot*]. Rabbi Yehoshua ben Peraḥya **said to him: Wicked one, is this what you are engaged in**, gazing at women? **He brought out four hundred shofarot and excommunicated him.** Every day Jesus would come before him, but he would not accept his wish to return. One day, Rabbi Yehoshua ben Peraḥya was reciting *Shema* when Jesus came before him. He intended to accept him on this occasion, so he signaled to him with his hand to wait. Jesus thought he was rejecting him entirely. He therefore went and stood up a brick and worshipped it as an idol. Rabbi Yehoshua ben Peraḥya **said to him: Return from your sins.** Jesus **said to him: This is the tradition that I received from you: Anyone who sins and causes the masses to sin is not given the opportunity to repent.** The Gemara explains how he caused the masses to sin: **For the Master said: Jesus the Nazarene performed sorcery, and he incited the masses, and subverted the masses, and caused the Jewish people to sin.**

חגיגה ט"ז ב

דתנו רבנן אמר רבי יהודה בן טבאי אראה בנחמה אם לא הרגתי עד זומם להוציא מלבן של צדוקין שהיו אומרים אין עדים זוממין נהרגין עד שיהרג הנידון אמר לו שמעון בן שטח אראה בנחמה אם לא שפכת דם נקי שהרי אמרו חכמים אין עדים זוממין נהרגין עד שיזומו שניהם ואין לוקין עד שיזומו שניהם ואין משלמין ממון עד שיזומו שניהם מיד קבל עליו יהודה בן טבאי שאינו מורה הלכה אלא בפני שמעון בן שטח כל ימיו של יהודה בן טבאי היה משתטח על קברו של אותו הרוג והיה קולו נשמע כסבורין העם לומר שקולו של הרוג הוא אמר להם קולי הוא תדעו שלמחר הוא מת ואין קולו נשמע

Chagigah 16b

Rabbi Yehuda ben Tabbai said: I swear that **I will not see the consolation of Israel if I did not kill a conspiring witness.** This means that Rabbi Yehuda ben Tabbai sentenced a conspiring witness to death, in order to counter the views of the Sadducees, who would say: **Conspiring witnesses are not executed unless the sentenced one has been executed.** Their views opposed the traditional view, which maintains that conspiring witnesses are executed only if the one sentenced by their testimony has not yet been executed. **Shimon ben Shataḥ said to him:** I swear that **I will not see the consolation of Israel if you did not shed innocent blood, as the Sages said: Conspiring witnesses are not executed unless they are both found to be conspirators;** if only one is found to be a conspirator, he is not executed. **And they are not flogged** if they are liable to such a penalty, **unless they are both found to be conspirators. And if they testified falsely that someone owed money, they do not pay money unless they are both found to be conspirators.** Hearing this, **Yehuda ben Tabbai immediately accepted upon himself not to rule on any matter of law unless he was in the presence of Shimon ben Shataḥ,** as he realized he could not rely on his own judgment. The *baraita* further relates: **All of Yehuda ben Tabbai's days, he would prostrate himself on the grave of that executed individual, to request forgiveness, and his voice was heard weeping. The people thought that it was the voice of that executed person, rising from his grave. Yehuda ben Tabbai said to them: It is my voice, and you shall know that it is so, for tomorrow, i.e., sometime in the future, he will die, and his voice will no longer be heard.**

סנהדרין י"ט א

אלא מלכי ישראל מ"ט לא משום מעשה שהיה דעבדיה דינאי מלכא קטל נפשא אמר להו שמעון בן שטח לחכמים תנו עיניכם בו ונדוננו שלחו ליה עבדך קטל נפשא שדריה להו שלחו ליה' תא אנת נמי להכא (שמות כא, כט) והועד בבעליו אמרה תורה יבא בעל השור ויעמוד על שורו אתא ויתיב א"ל שמעון בן שטח ינאי המלך עמוד על רגליך ויעידו בך ולא לפנינו אתה עומד אלא לפני מי שאמר והיה העולם אתה עומד שנאמר (דברים יט, יז) ועמדו שני האנשים אשר להם הריב וגו' אמר לו לא כשתאמר אתה אלא כמה שיאמרו חבריך

Sanhedrin 19a

But what is the reason that others do not judge the kings of Israel? It is because of an incident that happened, as the slave of Yannai the king killed a person. **Shimon ben Shataḥ said to the Sages: Put your eyes on him and let us judge him. They sent word to Yannai: Your slave killed a person. Yannai sent the slave to them. They sent word to Yannai: You also come here,** as the verse states with regard to an ox that gored a person to death: **“He should be testified against with his owner”** (Exodus 21:29). **The Torah stated: The owner of the ox should come and stand over his ox.**

The Gemara continues to narrate the incident: Yannai **came and sat down. Shimon ben Shataḥ said to him: Yannai the king, stand on your feet and witnesses will testify against you. And it is not before us that you are standing**, to give us honor, **but it is before the One Who spoke and the world came into being that you are standing, as it is stated: "Then both the people, between whom the controversy is, shall stand before the Lord, before the priests and the judges that shall be in those days"** (Deuteronomy 19:17). Yannai the king **said to him: I will not stand when you alone say this to me, but according to what your colleagues say, and if the whole court tells me, I will stand.**

סנהדרין י"ט ב

נפנה לימינו כבשו פניהם בקרקע נפנה לשמאלו וכבשו פניהם בקרקע אמר להן שמעון בן שטח בעלי מחשבות אתם יבא בעל מחשבות ויפרע מכם מיד בא גבריאֵל וחבטן בקרקע ומתו באותה שעה אמרו מלך לא דן ולא דנין אותו לא מעיד ולא מעידין אותו:

Sanhedrin 19b

Shimon ben Shataḥ **turned to his right. The judges forced their faces to the ground** out of fear and said nothing. **He turned to his left, and they forced their faces to the ground** and said nothing. **Shimon ben Shataḥ said to them: You are masters of thoughts, enjoying your private thoughts, and not speaking. May the Master of thoughts, God, come and punish you. Immediately, the angel Gabriel came and struck those judges to the ground, and they died. At that moment, when they saw that the Sanhedrin does not have power to force the king to heed its instructions, the Sages said: A king does not judge others and others do not judge him, and he does not testify and others do not testify concerning him, due to the danger of the matter.**

תלמוד ירושלמי כתובות נ' ב:ג'

התקין שמעון בן שטח שלשה דברים שיהא אדם נושא ונותן בכתובת אשתו ושיהוּ התנוקות הולכין לבית הספר והוא התקין טומאה לכלי זכוכית לא כן אמר רבי זעירא ר' אבונא בשם ר' ירמיה יוסי בן יועזר איש צרידה ויוסי בן יוחנן איש ירושלם גזרו טומאה על ארץ העמים ועל כלי זכוכית רבי יוסי אמר רבי יהודה בר טבי רבי יונה אמר יהודה בר טבי ושמעון בן שטח גזרו על כלי מתכות והלל ושמאי גזרו על טהרת ידיים רבי יוסי בי רבי בון בשם רבי לוי כך היתה הלכה בידם ושכחוהו ועמדו השניים והסכימו על דעת הראשונים

יומא ע"א ב

ת"ר מעשה בכהן גדול אחד שיצא מבית המקדש והוּ אולי כולי עלמא בתריה כיון דחזיונהו לשמעיה ואבטליון שבקוהו לדידיה ואולי בתר שמעיה ואבטליון לסוף אתו שמעיה ואבטליון לאיפטורי מיניה דכהן גדול אמר להן ייתון בני עממין לשלם אמרו ליה ייתון בני עממין לשלם דעבדין עובדא דאהרן ולא ייתי בר אהרן לשלם דלא עביד עובדא דאהרן

Yoma 71b

The Sages taught in a *baraita*: There was an incident involving one High Priest who exited the Holy Temple and everyone followed him. When they saw Shemaya and Avtalyon, the heads of the Sanhedrin, walking along, in deference to them **they left the High Priest by himself and walked after Shemaya and Avtalyon. Eventually, Shemaya and Avtalyon came to take leave of the High Priest** before returning to their homes. Envious of the attention they received, **he angrily said to them: Let the descendants of the gentile nations come in peace.** Shemaya and Avtalyon descended from converts, and he scornfully drew attention to that fact. **They said to him: Let the descendants of the gentile nations come in peace, who perform the acts of Aaron, who loved and pursued peace; and let not a descendant of Aaron come in peace, who does not perform the acts of Aaron** and who speaks condescendingly to descendants of converts.